

Sodobne družbe, 7. srečanje (13. 11. 2007)

Povzetek 10. poglavja (239-262)

Prvi del, 239 – 254: Alenka

Drugi del, 254 – 262: Diana

POPULATION AND MIGRATION

Število Zemljanov se skokovito večja. Približno 8000 let pred našim štetjem je bilo 4,5 mio. ljudi, konec prejšnjega stoletja (2000 našega štetja) pa že 6 milijard. Kljub visoki smrtnosti dojenčkov v revnih državah, boleznim, revščini, lakoti in razširjanju HIVa in AIDSa število prebivalcev še vedno raste – znatno in hitro. To poglavje razlaga, kako merimo rast prebivalstva in če je strah pred prenaseljenostjo upravičen.

Strmo naraščanje rojstev je ponavadi bolj značilno za kmetijska (ruralna) območja. Večanje mestnega prebivalstva je posledica preseljevanja v mesta in večanje družin. Povečanja v mednarodni selitvi pogostopremlja visoka raven notranjega prebivalstva. Število globalnih migrantov je majhno v primerjavi s številom nacionalnih, vendar prisotnost prvih pogosto sproža pobesnele izbruhe ksenofobije pri »domorodcih«.

THE FEAR OF OVERPOPULATION

Med vsemi globalnimi problemi je strah pred prenaseljenostjo verjetno prevladujoča skrb navadnih državljanov. Ko je Thomas Malthus (angleški anglikanski pastor) leta 1798 anonimno izdal *Esej s principi populacije*, je postala rast prebivalstva tema divje razprave. To delo je močno vplivalo na 19. stoletje, morda celo tako kot dela francoskih revolucionarjev. Malthusove ideje so prodirale skozi delo evgenikov (ki so hoteli z izbirno vzrejo (izberejo, kdo je lahko starš) narediti boljši razred človeka) in sčasoma v sodobne diskusije o prenaseljenosti v luči krhkega ekološkega ravnovesja Zemlje.

Marx je obtoževal njegove ideje in ga zasmehoval, ker je zagovarjal omejitev populacije, medtem ko je sam imel veliko otrok. Med drugim je zapisal, da bi prenaseljenost (glede na Malthusovo teorijo) omejili lahko le tako, da bi država pustila revne umreti oziroma jim pri tem še pomagala.

Malthus je menil, da bosta želja po spolnem občevanju in plodnost najverjetneje ostala enaka, zato je razvil teorijo, ki pravi, da se populacija večja geometrično ($1 \rightarrow 2 \rightarrow 4 \rightarrow 8 \dots$), medtem ko se zaloge hrane večajo aritmetično ($1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \dots$). Vemo pa, da so sedaj različne možnosti za omejevanje rojstev (npr. kontracepcija; sem spadajo tudi bolezni ipd.), vendar je za tisti čas naredil logično predpostavko, iz katere je sledilo, da rast populacije lahko omejimo le s sprejetjem pomanjkanja hrane.

Nichols (1995) meni, da je v več pogledih Malthusov pristop bolj subtilen kot je Marx priznal:

- v drugi in kasnejših izdajah Eseja Malthus sprejme dejstvo, da moralna omejitev (abstinenca) in poroka v poznih letih pomagata omejiti prenaseljenost in lakoto.
- Ni bil »zero-growth« teoretik in je menil, da je verska dolžnost naseliti svet. Celo obžaloval je sedanjo majhno populacijo Zemlje.
- Menil je, da bi izseljevanje lahko pripomoglo k povezavi med populacijo in viri.
- Bil je za vse oblike poseganja v delavski razred. Podpiral je legalizacijo otroškega dela v bombažni industriji.

Danes izraz »Malthusian« pomeni skrb glede neuravnoteženosti populacije in virov. Ta neskladnost je po Malthusu lahko rešena le z lakoto ali drugimi družbenimi motnjami. Je imel Malthus prav? Na treh področjih ne:

- po njegovih izračunih se evropska populacija podvoji vsakih 25 let; zgodovinski demografi so opozorili, da se podvoji na približno 50 let
- z vojno in boleznimi lahko lažje nadziramo rojstva kot z lakoto
- rast v evropskem kmetijstvu je držala korak z rastjo populacije

Kljub tem napakam v analizi imajo njegove ideje odvrtno načine prestrukturiranja, npr.:

- kruta verzija ideje priskrbi strelivo za napad določenih predelov prebivalstva. Večkrat je bil namreč delavski razred obtožen, da se »parijo kot zajci« ali da se Afričani, Kitajci ipd. Razmnožujejo v nedogled. To so še posebno poudarjali evgenisti, ki so podpirali razmnoževanje le med »izbranimi«.
- v časopisu se je 1997 razkrila skrivnost, da so v letih 1934-1976 v Nemčiji, Danski, Norveški, Estoniji, Finski, Švedski in delu Švice sterilizirali več kot 100.000 ljudi, večinoma žensk

- Populacijski problemi so povezani z ekološkimi; če prenaseljenost razbije sistem, v katerem je planet Zemlja, bomo padli v samouničujoče stanje.

UNDERSTANDING POPULATION GROWTH

Zgornji primeri kažejo na to, da Malthusova ideja temelji na zapleteni zmesi znanosti, domnev in predsodkov. Da je problem prenaseljenosti popolnoma raziskan si pomagamo z naslednjimi elementi:

- *število rojstev*: število živorojenih na 1000 prebivalcev v določenem letu
- *stopnja plodnosti*: število živorojenih na žensko v njenem celem življenju; še en način merjenja populacije
- *število smrti*: število umrlih na 1000 prebivalcev v določenem letu; pomemben podatek za izračun naravnega prirastka (število smrti odštejemo od števila rojstev).
- *smrtnost otrok*: število umrlih otrok do enega leta starosti na 1000 otrok do enega leta starosti

Demografske statistične raziskave dajo pomembne podatke za človeštvo. Če merimo in načrtujemo dolgoročne spremembe v zdravstvu, dohodkih, družbenem vedenju, osebni varnosti, onesnaženosti in drugih dejavnikih, lahko pridemo do kompliciranih, morda celo nevarnih izidov.

THE WORLD'S POPULATION: CAUSE FOR CONCERN?

Obstaja veliko odkritij o rasti populacije:

1. Ekonomska blaginja je glavni napovedovalec zmanjšanja števila rojstev v vseh državah. S primernimi sistemi ugodnosti, mesečnimi dohodki in blaginjo so starši manj odvisni od podpore svojih otrok v starejših letih. Blaginja pa je večja, če je manj otrok.
2. Večja blaginja omogoča ženskam vstopiti na trg dela, navadno v letih, ko bi lahko imele otroke. Ženske imajo več pravic in boljši status, ustvarjajo kariero... to zmanjša velikost družine.
3. Nadzor rojstev deluje manj učinkovito kot ekonomska blaginja. Razmnoževanje in spolna zadovoljitev sta v glavah vseh ljudi ločeni, saj obstaja kontracepcija.

4. V razvitih državah je glavni demografski problem nizka rodnost.
5. Ameriške študije so pokazale, da se ljudje, ki migrirajo iz revnejših držav v bogatejše, hitro konformirajo fertilnostni model nove države. ☺ (po domače povedano: če se iz neke revne ruske vasice preselimo npr. na Kitajsko, se lahko hitro zgodi, da imamo npr. 6 otrok namesto 1 ali 2.).

Trgovci napovedujejo sodni dan, ko naj bi bilo konec sveta. Na mnogih področjih, kjer se znanost in politika prekrivata, so vidni moteči znaki fanatičnih ekologov.

Jasno so načrtane etične meje omejevanja populacije. Državlanske vojne, etnična čiščenja, prisilna sterilizacija in plinske celice so moralno nesprejemljive. Zdravniki so v nekaj državah poskušali prepričati ženske, ki so ravno rodile, da je sterilizacija potrebna oz. zaželjena. V Indiji so pospeševali sterilizacijo s podkupovanjem (dobrine, npr. radio, denar...). Ne samo, da so ti postopki etično vprašljivi, dokazano je, da sploh nimajo učinka, oz. ga imajo zelo malo.

WHERE DID ALL GO? URBANIZATION AND INTERNAL MIGRATION

Kljub predvidevanju, da lahko omejimo rast populacije, nekatere države vzbujajo skrb. Če je malo oz. nič hrane za kmetijsko prebivalstvo, kam vsi grejo? Obseg populacijske rasti je prevzet od rastočih mest v razvijajočem se svetu. Celo konzervativci napovedujejo, da bo do leta 2010 večina svetovnih mest urbanizirana (to pomeni, da več kot 50% vseh državljanov živi v mestu). Leta 1850 ni bilo urbane države, 1900 je bila to Velika Britanija, 1970 so bile urbanizirane skoraj vse napredne države (50 mest je imelo več kot milijon prebivalcev; leta 2000 je bilo takih mest 254).

Natrpne bivalne četrti, manjvredna barakarska predmestja (favele) pogosto popačijo mnoga mesta. V najslabšem primeru se ta »naselja« spremenijo v nezdrave, kriminalna polne slume (=siromašni del mesta). Na srečo so nekateri znanstveniki opazili pozitivne učinke teh nenavadnih naselbin. V Latinski Ameriki so prebivalci slumov iskali rešitev za boljši način življenja, s tem da so pritiskali na oblasti za elektriko, smetišča, šole in klinike. Drugi prebivalci so nadaljevali z ohranjanjem povezave med njihovimi starimi vasi in podeželjem. Zato smo priča dvema pojavoma, in sicer:

- urbanizacija brez industrializacije
- urbanizacija brez primerne zaposlitve.

Notranje migracije niso samo rezultat rasti populacije ampak tudi potrebe po delovnem kadru. Ne smemo pozabiti na potrebo po energiji (še posebno hidroelektrični), zeleno revolucijo in genetsko spremenjene pridelke, skrb za naravne parke, zaščitena območja, komercializacijo vrtnarjenja, drvarjenja, žetve in pakiranja (»njivske tovarne«). Vsi ti faktorji vodijo do masivnega premika ruralne populacije stran od dežele. Indija in Kitajska, ki predstavljata tretjino svetovne populacije, sta ključni državi pri tem, vpletene pa so tudi Nigerija, Brazilija, Indonezija in Mehika.

Kitajska: komercializacija kmetijstva je privedla do tega, da običajen opazovalec pomisli, da ima država neizčrpano ponudbo podeželskega dela. Vendar pa naj bi bilo možno, da bo Kitajska ostala brez delavcev in se bo zato morala širiti navzven, najprej iz ene province v druge, nato pa celo proti Afriki. Lahko se tudi zgodi, da se bodo lastniki tovarn raje selili na tuje, kot da bi doma izplačevali delavcem visoke zneske.

Mehika: mera notranje migracije je bila pospešena s poskusom potlačitve mednarodne migracije iz Mehike v ZDA. Ideja je bila dobra; ZDA in druge države bi postavile firme v bližino meje, zmanjšani bi bili stroški, ne bi bilo več toliko brezposelnosti v Mehiki in ne bi bilo potrebe po (ilegalnem) preseljevanju v ZDA. Sprva je kazalo dobro, potem pa so se začeli vračati Mehičani, ki so živeli v inozemstvu. Problem je bil v prenaseljenosti v okolici meje, kjer so bile tovarne, primanjkovalo je pitne vode, za odpadno vodo in smeti ni bilo primerno poskrbljeno, ljudje so živeli v zavetiščih nižjega standarda... Zaradi teh slabih pogojev se je (ilegalna) migracija nadaljevala.

GLOBAL MIGRATION

Ljudje, ki so se preselili iz ruralnih v urbana področja so iskali zelene površine v drugih državah. Mednarodni migranti so pomemben del globalizacije. Izkoristijo povečano odvisnost svetovne ekonomije in si najdejo mesto na globalnem trgu dela. Prav tako pomenijo povezavo med njihovim starim in novim domom, s čimer se prenašajo navade na druge ljudi. To pa je včasih moteče za »staroselce«, saj se jim zdi da prišleki ogrožajo njihovo narodno in kulturno zavest.

Ljudje se preseljujejo iz različnih razlogov; nekateri iščejo boljše življenje, drugi so v to prisiljeni (npr. zaradi slabih političnih razmer).

Globalno migracijo lahko zasledimo v več različnih oblikah. Po drugi svetovni vojni je bila delovna migracija od juga proti severu – iz bivših kolonialnih območij v stare prestolnice, ali iz revnih držav v njihove bogatejše sosede. Indijski in pakistanski delavci so migrirali v Veliko Britanijo, Alžirci v Francijo, Turki in Jugoslovani pa v Zahodno Nemčijo. V zgodnjih 70 letih se je delovna imigracija s stalno naselitvijo v bolj industrializiranih državah skoraj ustavila. Namesto tega so postale »popularne« druge oblike migracij:

- porast preseljevanja beguncev, iskalcev azila in izgnanih oseb
- porast števila neprijavljenih delavcev
- porast števila neodvisnih migrantk

REFUGEES AND DISPLACED PEOPLE

Eviprid je 431 let pr. n.št. zapisal: Ni večje žalosti na svetu kot izguba lastnega doma. Vendar do sedaj ni bilo veliko narejeno za obranitev ljudi pred tem prekletstvom. Dvajseto stoletje bi lahko poimenovali stoletje beguncev. Težko je dobiti natančno ocenoobsega globalne begunske populacije.

Humanitarne organizacije imajo zelo obširno definicijo besede begunec in iščejo način, da bi pregovorili vlado, da bi jim pomagala. Zaščita naj bi bila namenjena ljudem izven svojih držav, saj je strah pred preganjanjem zaradi rase, vere, nacionalnosti ali politične opredelitve prevelik. Vendar pa je vseeno vse odvisno od »prejemne« države.

Begunci med 1914 in 1989

- 9,5 milijonov beguncev se je uprlo zaradi neurejenih razmer prve sv. vojne; upor se je nadaljeval v nemire v Nemčiji in Rusiji
- Nacistično ravnanje do židov in Romov je izzvalo nove vale nemirov. Hitler naj bi jih sprva hotel le izgnati, ker pa večina držav ni hotela beguncev, se je odločil za izkoreninjenje.
- Konec 2. sv. vojne je bilo 11 milijonov ljudi izven svojih držav in potrebnih pomoči

- Ustanovitev države pogosto povzroči novo število beguncev. Neodvisnosti Indije (1947) je sledila ustanovitev Pakistana (veliko hindujcev in muslimanov je prestopilo mejo). 1948 je sledila formacija Izraela, kar je povzročilo palestinski begunski problem. Posebna sekcija OZN je tako ustvarila posebna taborišča, kjer se begunci še vedno borijo za svoje pravice in dostojanstvo (najbolj znan primer je Gaza, kjer je 2,2 mio. beguncev). Njihov obup je prišel do te točke, da so se poslužili terorističnih napadov proti tistim, za katere menijo, da so v takem stanju.

Begunci po hladni vojni

Med 1970 in 1980 je število beguncev naraslo. Leta 2004 naj bi bilo po svetu več kot 19 mio. beguncev. Begunci se razlikujejo od *iskalcev azilov* (tisti, ki trdijo, da status begunca še ni identificiran) in *notranje pregnanih ljudi* (ki so morali zapustiti svoj dom zaradi vojne, državnih konfliktov, ekoloških nesreč – poplav, požarov, vulkanskih izbruhov ...).

Trije jasnejši premiki beguncev:

- padec berlinskega zidu (na vzhodni del)
- konec hladne vojne
- propad Sovjetske zveze (balkanizacija vzhodnega dela, še posebej v nekdanji Jugoslaviji. Državlanske vojne (Bosna, Hrvaška in Kosovo).

Notranje pregnani ljudje

Kategorija beguncev, ki so se morali izseliti zaradi vojne, državnih konfliktov ali ekoloških nesreč. Prizna jo UNHCR (UN High Commissioner for Refugees). Notranje pregnanih ljudi naj bi bilo 20-22 milijonov, večina njih zaradi vojne ali etničnih nesoglasij (4 mio v Sudanu, 1,45 mio v Afganistanu, 1,2 mio v Angoli).

Raziskave so pokazale, da veliko pregnanih družin živi po nizkih standardih, kot navadni delavci. Iztrgani iz svojih domov so izgubili identiteto in razlog za življenje.

S koncem vojne na Kosovu so zadolžili UNHCR, da znova naseli vse prebivalce (cca. Pol milijona). Večina jih je živela v taboriščih čez mejo, zato se jih je velika večina vrnila v domačo provinco.

ULF HANNERZ – švedski antropolog. Beri v skripti, str. 253

UNDOCUMENTED WORKERS: (DELAVCI NA ČRNO)

Beseda »Undocumented« pomeni ljudje, ki so nekje na »črno« oziroma ilegalno.

Sezonska dela so omogočala sezonske migracije. Poznamo 2 obliki neprijavljenega dela:

-overstaying: delavec ostane v državi po preteku delovnega vizuma

-ilegalni vstop: od samega začetka dela ilegalno

Naveden je bil tudi primer kojotov: delavci mehiškega rodu na delu v ZDA

WOMEN MIGRANTS: (ŽENSKÉ MIGRANTKE)

-s čedalje bolj neodvisnim ženskim gibanjem (feminizmom) ženske postajajo samostojne in niso več vezane na domače okolje, družino

-razširjena sex industrija v Aziji

-tam kjer ženske nimajo pravic, tudi nimajo možnost migracij

Na Karibih je ženska migracija velika, saj je tudi veliko povpraševanje po ženski delovni sili (služkinje, varuške, dovilje),

Ženske so vedno obravnavali kot odvisno in kot družinskega člana, kot prtljaga moških.

Vendar pa so bile ženske vedno bolj neodvisne. Danes ženske predstavljajo večino v mednarodnih migracijah. Iz odvisne osebe se spreminja v neodvisno.

Po letu 1960, z neodvisnim ženskim gibanjem (feminizmom) so se ženske začele postavljati v ospredje. Postajajo samostojne, niso več vezane na domače okolje, ampak se postale tudi čedalje bolj neodvisne.

Sprva so migrirali/ se preseljevali samo moški, medtem ko so ženske ostajale doma in skrbele za družine. Ženske so bila razumljene kot prtljaga moških. Vseeno pa so bile ženske bolj neodvisne kot so sprva domnevali. Služiti tuji družini je pomenil neko neodvisnost ženskam.

Primer se Karibčanke, ki so se po vojni preseljevale v ZDA in VB, kjer je bilo ogromno povpraševanja po ženski delovni sili (varuške, dovilje, služkinje) *Ženske so velikokrat se poročile zaradi drugačnih razlogov.*

V Južni Aziji se je razvila predvsem sex industrija. Hostese, prostitutke, spremljevalke so bile v velikem številu, predvsem v državah kot je Japonska, in so večinoma prihajale iz Kitajske in Tajske. Bolj ugleden način trgovanja z ženskami je bilo »naročanje neveste po pošti«, ki je dominiral na Filipinih. Filipinci so bili vodilni na področju s trgovanjem žensko delovno silo, izvažanjem velikega števila žensk na Srednji Vzhod. Filipinska politika/vlada je razumela »izvoz delovne sile« kot kakršen koli drugi izvoz, in sicer predvsem zaradi denarnih nakazil Filipincev v tujini.

Mlade ženske na zahodu naj bi bile manj tolerantne do MCP-ja (moški šovinistični prašič) in so bolj proti svoji volji/nerade omejene na kuhinjo in dom. Povpraševanje po ženski delovni sili je bilo veliko v Zahodni Evropi. V poznih 20-ih je bilo večino žensk zaposlenih kot varuške, gospodinje, do jltje danes jih je še zelo malo. Danes ženske predstavljajo večino v mednarodnih migracijah (Campani, 1995). Iz odvisne osebe se spreminja v neodvisno.

LABOUR EXPORTING COUNTRIES: THE CASE OF PHILIPPINES:

Do leta 1990 so bili Filipinci z največjim številom trajnih/stalnih migrantov¹ v Aziji, od tega je bila večina žensk. Med letom 1980 in 1990 je bila mreža mednarodnih emigracij, izselitev iz Filipinov približno 540.000, v primerjavi s Kitajsko, kjer se jih je izselilo 524.000, potem 500.000 iz Indije in 469.000 iz Pakistana. Ljudje, ki so se izseljevali so se večinoma preseljevali v države priseljevanj, torej ZDA, Kanada, Nova Zelandija in Avstralija. Do leta 2000 naj bi se število vseh izseljenih Filipincev povečalo na 580.000 (Abella, 1993).

V sredini 70-ih se je migracija Filipincev usmerila k Perzijskemu zalivu, večji dotok migrantov je bil sestavljen iz začasnih oziroma krožnih migrantov, ki ni so bili vključeni med naseljence. Vsako leto zapusti Filipine ogromno ljudi, ki odidejo za stalno. V tem »krožnem toku« začasnih migracij, ki je postal globalni fenomen, Filipinci predstavljajo največje število izseljencev v Aziji.

- trajni imigrant: ali prebivalec, katerega bivanje se ne nanaša na delovno pogodbo
- temporary: ljudje, katerih bivanje v določeni državi je povezano z delom, pogodbo, in se po končani pogodbi vrnejo domov

- irregular: ljudje, ki niso pravilno dokumentirani, ki so v državi tudi po preteku delovnega vizuma.

Razmere na Filipinih ljudi prisiljujejo k migracijam. Nizki dohodki, brezposelnost so glavni vzroki za migracije. V letu 1986, v času skrajne krize, je bilo 277.000 študentov, ki je diplomiralo, nezaposlenih skupaj z drugimi 284.000, ki so imeli neko izobrazbo. V primerjavi z Japonsko in Tajsko so na Japonskem plače več kot 10x večje, in primerjava Tajske s Filipini, kjer je plača 7x višja kot na Filipinih. Tako je za večino Filipincev preseljevanje edina rešitev in hkrati odgovor na nesposobnost/nezmožnost države, k večji gospodarski rasti in zmanjšanju brezposelnosti.

Izseljevanje je povezano z družinskimi načrti za boljšo izobrazbo in pridobitev zemlje in stanovanja.

Z omejevanjem preseljevanja družin, je večina odločila, da bo samo ena oseba emigrirala. Denarne pošiljke oziroma nakazila izseljencev so pomembne, saj so lahko družine maksimizirale socialno skrb celotnega gospodinjstva doma .

Če povzamemo, število dopolnilnih dejavnikov je okrepilo izvoz delovne sile:

- vlada podpira in podpira izvoz delovne sile
- denarna nakazila iz tujine predstavljajo velik del državnega dohodka (v l. 04 je bil delež nakazanega denarja delavcev iz tujine približno \$8,5 bilijonov ameriških dolarjev)
- urejeno zaposlovanje delavcev je velika zadeva, z učinkovitim lobijem
- gospodinjstva so privzela emigracije kot eno izmed sredstev preživetja in zmanjšanje tveganja.
- v »kulturi emigracij« navadno eden izmed družinskih članov odide v tujino začasno ali za stalno
- alternativne strategije za ustvarjanje proizvodnje z intenzivnim delom za izvažanje so omejene s konkurenčnimi državami.

THE MANEGEMENT OF GLOBAL MIGRATION:

Z naraščanjem mednarodnih migracij, je UN Secretary-general Kofi Annan uvedel globalno določbo mednarodnih selitev v decembru 2003, da bi analiziral glavne probleme selitev in določil politične rešitve.

GCIM je opazil:

Mednarodne selitve so kontroverzna stvar, ker poudarjajo pomembna vprašanja o nacionalni identiteti, globalni pravici, socialni pravici in univerzalnosti človeških pravic. Mednarodna selitvena politika je težko izoblikovana, ker vsebuje gibanja ljudi, odlične akterje, ki so pripravljeni žrtvovati ali tvegati, da bi zapolnili svoje aspiracije, prizadevanje.

Politika je morala urediti različne interese, strahove, ambicije prebivalcev in migrantov, njihovih matičnih držav in držav, kjer so naseljeni. GSCIM je izoblikoval številna načela, ki naj bi vodile skozi globalno selitveno politiko.

1. migrating out of choice: migrating and global economy

Ljudje se selijo zaradi priložnosti in ne zaradi potrebe, v svoji državi nimajo možnosti delovati, zato odidejo v bolj ekonomsko razvite države, kjer bodo lahko izkoristili svoj potencial.

2. reinforcing economic and developmental impact

S selitvami ljudje povzročajo revščino v svoji matični državi, toda migrantje, naj bi pozitivno vplivali na razvoj svoje matične države s denarnimi nakazili svojem.

Mednarodne selitve naj bi postale celoten del nacionalne, regionalne ali splošne strategije za ekonomsko rast, v obeh državah, tiste v razvoju in v razvitih.

3. addressing international migration

Države, ki se upirajo na suverenost da določajo kdo pride in ostane na njihovem ozemlju, naj bi zapolnjevale svojo obveznost, odgovornost da zaščitijo pravice migrantov in tiste prebivalce, ki si želijo oziroma ki so obvezani, primorani k vrnitvi v svojo matično državo.

4. strenghting social cohesion through integretion

Priseljenci in prebivalci države, kamor so potekale selitve naj bi spoštovali splošne obveznosti. Integracijski proces naj bi bil aktivno podprt s strani lokalnih in nacionalnih oblasti, delodajalcev in vseh državljanov in naj bi temeljil na obvezi, kjer naj ne bi bilo diskriminacije in spolne neenakosti.

5. protecting the rights of migrants

Zakonit in določilen okvir, ki vpliva na mednarodne migrante, bi moral biti okrepljen, bolj učinkovit, in uporabljen v nediskriminativen način, da bi zaščitil človekove pravice in delavske standarde.

6. enhancing governance: Coherence, capacity and cooperation

nadzorstvo mednarodnih migracij bi moralo biti razširjeno z boljšo povezanostjo na narodni ravni, večja zmožnost in bolj učinkoviti dialogi ter sodelovanje med vodstvi držav in mednarodnih organizacij na globalni ravni.

STRAH pred prenaseljenostjo:

-ta strah se začne pojavljati ob izidu knjige Malthusa, ko je izrazil skrb za hitro rast prebivalstva. Menil je, da bo prebivalstvo naraščalo geometrijsko, medtem ko bo pomudba hrane naraščala aritmetično. Kot možnost nadzora števila prebivalcev je navedel lakoto, spolno vzdržnost, emigracije, pomen države pri oblikovanju rodnostne politike. Uveljavil se je izraz maltuizem kot ponazoritev njegovega nauka.

Kritika: prebivalstvo se podvoji vsakih 50 let, vojna in bolezen najbolj učinkovita pri kontroli prebivalstva

Neomaltuisti uporabljajo izraz demografska eksplozija ali tudi časovna bomba populacije. Do leta 2025 naj bi bilo 8025 milijonov prebivalcev, zato bodo velike potrebe po hrani, mestni urbanizaciji, zdravstveni in socialni pomoči

L. 1980 raziskava Club of Rome, ki pravi, da je populacijska rast ušla izpod nadzora.

Demografski prehod:

1. faza: stabilna, vendar potencialno visoka rast

-visoka rodnost, visoka smrtnost

-populacija stabilna, velika verjetnost hitre rasti

-kmetijske družbe

2. faza: faza tranzicije:

-visoka rodnost, nizka smrtnost, smrtnost se znižuje

-porast prebivalstva

-ind. Družbe

3. faza :populacijska stabilnost

-nizka rodnost in smrtnost

-populacija stagnira ali upada

-razvite družbe z razvitim socialnim sistemom

RAZLOGI z skrb?

1. blaginja se najbolj izraža z ekonomsko razvitostjo
2. naraščujoča blaginja povzroča več žensk bna delovnem trgu v času največje plodnosti
3. enakost med spoloma omogoča visoko izobraževanje žensk, kar se posledično kaže v manjših družinah
4. družina uživa večjo blaginjo z manj otroki
5. v razvitih državah se pojavlja problem nizke rodnosti. Veliko imigrantov spreminja starostno piramido prebivalstva. (se ne spreminja naravno)
6. raziskave kažejo, da imigranti (iz revnih v bogate) sprejemajo politiko nove države
7. pomen starosti in spola v demografski piramidi

Reševanje demografskih problemov:

Lahko rešimo s pomočjo:

- okoljske degradacije
- političnih konfliktov
- zemljiške reforme
- zadostne prehrane

Urbanizacija in notranje migracije:

3. fazo demografskega prehoda pogosto povezujejo z urbanizacijo.